

Acta de reunió Espai de Debat Educatiu (EDE)

Data: Divendres 15 de març

Hora: 18 h

Lloc: Centre Infantil Pintor Mir

Assistents:

3 ciutadanes de Montornès

1 educadora del departament d'Infància

La directora de la Llar Municipal d'Infants el Lledoner

El tècnic de diversitat funciona

la tècnica d'Educació

La Cap d'Àrea d'Acció Social

L'alcalde

Desenvolupament de la sessió

Comencem la sessió amb una aportació d'una de les assistents que comenta que tot i que estem fent aportacions interessants, al grup no hi ha representada la diversitat del municipi i que hauríem de buscar aquesta diversitat. Apuntem que també podem incorporar la diversitat quan pensem el producte o material d'aquest curs.

Completem els estereotips identificats pels diferents tipus de diversitats.

Diversitat de cultura/ origen/ religió

- Les famílies africanes tenen molts fills.
- Les dones llatines són "fàcils".
- Les dones de l'est venen a buscar marits.

- La comunitat xinesa és molt tancada.
- Els africans no són nets.
- Els asiàtics mengen coses rares.
- Els sijs són gent rara.
- S'associa els marroquís amb la droga. Quan veus un marroquí amb un cotxe o mòbil gran penses: d'on surt això?
- Es pressuposa que una persona negra o marroquí no menjarà porc.
- Es pressuposa que si venen de fora és la dona qui ha d'estar a casa.
- Els musulmans són sospitosos de pertànyer a cèdules yihadistes.
- Els nens marroquís baixen el nivell de la resta.
- Percebem àrabs i susaharians de forma homogènia.

Comentem que la discriminació per cultura, religió o origen és una de les més presents a la nostra societat i que costa més d'erradicar. Els prejudicis tenen una arrel històrica, molt vinculada a la colonització. És la més difícil perquè constantment arriben missatges en contra i molt intencionats (hi ha un crèdit polític darrera).

Quines condicions posem perquè no hi hagi discriminació?

Hi ha el prejudici que a les escoles amb més nombre d'infants estrangers hi ha menys nivell quan no és així. El que sí que passa és que quan hi ha segregació escolar amb una alta presència d'infants fills de població estrangera, aquests tenen menys oportunitats educatives. A l'escola Marinada hi ha segregació perquè les famílies del barri no volen anar-hi. Com treballem la diversitat en una composició tant decantada?

Diversitat sexual

- La transsexualitat és fruit d'un trastorn i es pot curar.
- Hi ha un estereotip d'imatge vinculat a la homosexualitat.

Comentem que tot i que la homosexualitat no està acceptada en alguns contextos (pobles petits..) s'ha avançat molt i no hi ha tants prejudicis com abans. Fins i tot, comença a està prestigiats tenir orientacions sexuals no heterosexuales. També es comenta que hi ha una llei per garantir els drets LGTBI i per eradicar la homofòbia i que això ajuda a anar avançant. Pot ser podem aprendre de com s'ha gestionat la diversitat sexual per abordar altres diversitats com la cultural. Tot i que encara hi ha feina per fer referents públics (actors, presentadors, youtubers, etc.) homosexuals però no amb vel.

La transsexualitat està més discriminada que la homosexualitat. Ens falten molts coneixements. No estem preparats per l'impacte visual i és important que es vagi visibilitzant.

Diversitat de gènere/ cultura

- El vel que porten les dones musulmanes és fruit d'un adoctrinament.
- Nosaltres (les dones occidentals) som lliures i triem com vestim i elles no perquè estan adoctrinades.

Comentem que hi ha situacions en que les dones tenen molta pressió per portar el vel, però també hi ha dones que trien lliurement. També posem en dubte que les dones occidentals triem la roba que portem perquè també som víctimes de modes i patrons. Tenim l'estereotip de que nosaltres som lliures, però en canvi hi ha uns mecanismes de pressió que estan presents en totes les cultures, a la nostra també. Atribuïm el vel a un adoctrinament quan hi pot haver una multiplicitat de factors. Veure les dones musulmanes d'aquesta manera dificulta fer-les sentir part. No hi ha gent amb vel als mitjans de comunicació. Sempre veiem imatges de

persones intentant entrar al nostre país, en barques al mar Mediterrani...
Tenim la imatge de que són pobres i venen a treure'ns el poc que tenim.

També hi ha una responsabilitat de les polítiques d'estrangeria i del sistema econòmic perquè interessa mà d'obra barata. També és molt "rentable" políticament la creació d'enemics comuns (ara mateix podrien ser els immigrants).

Propostes i actituds a potenciar: què podem fer?

- A les escoles: fer participar les famílies perquè expliquin costums i particularitats de diferents països, escriure els noms en diferents llengües... Visibilitzar i donar valor a la diversitat cultural.
- Que l'escola estimuli la inclusió i la diversitat, però què passa quan la realitat està tant decantada amb una composició que no és representativa de la diversitat? (per exemple, a l'escola Marinada hi ha un alt tant per cent de població procedent del Marroc. Si mostres la cultura del Marroc pot no agradar a les altres famílies).
- Fer activitats entre escoles si en el sí de la mateixa escola no hi ha tanta diversitat.
- Organitzar formació pel professorat en diversitat.
- Incorporar alguna activitat de diversitat cultural al Catàleg d'Activitats Educatives que l'ajuntament ofereix a les escoles.
- Fer sessions d'acollida a la població nouvinguda.
- Identificar pel·lícules que fomentin la diversitat.
- Implicar agents diversos per educar en la diversitat, no només les escoles.
- Estimular el gaudi amb els altres i l'interès per descobrir altres realitats que t'enriqueixin.
- Reivindicar la comunitat, les relacions de proximitat, crear situacions en que gaudim de la comunitat. Les dinàmiques

comunitàries han d'anar contrarestant la discriminació i els missatges negatius vers la diversitat cultural. Quan hi ha una comunitat forta ja poden anar dient, que serà difícil de desmuntar.

- Hem de mostrar la diversitat, allò que ens fa diferents, o buscar allò que ens uneix? En determinats moments pot ser positiu posar noms i mostrar què ens diferencia a cadascú per després trobar allò que ens uneix i que compartim. Cal fomentar les relacions des de la quotidianitat.
- Formar persones crítiques. Als anys 50/60 hi va haver molta immigració de la resta de l'Estat espanyol i s'ha acabat barrejant. D'aquí a 50 anys hi haurà tanta barreja? L'esperança són els infants, però els processos de discriminació i rebuig són universals i es donen en qualsevol context. En tot cas, el que cal és formar persones crítiques.
- Assumir que tothom pot canviar. Pot ser amb la generació més gran és més difícil, però la resta sí que poden canviar.
- Assumir que tots/es som diferents.
- Crear relacions quotidianes que trenquin prejudicis (per exemple, en un grup d'infants del C.I. Pintor Mir hi ha un grup molt variat. Al principi els infants repetien coses que sentien a casa: amb aquesta no perquè no és del meu país, aquest no perquè no sap... I mica en mica s'han creat relacions i han trencat prejudicis).
- Fomentar espais de trobada, que la gent es relacioni.